

Arrest

nr. 243 187 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, etnisch Nuba te zijn, en op X2001 geboren te zijn in X, in de provincie Zuid-Kordofan te Soedan. Uw ouders waren beiden actief voor het rebellenleger dat het Soedanees overheidsleger bestreed, nadat de oorlog uitbrak in Zuid-Kordofan. Eind 2012 besloten uw ouders evenwel om, samen met u en uw zus, Zuid-Kordofan te verlaten, en zich te vestigen in de stad Omdurman, alwaar u woonde tot uw vertrek uit Soedan. Na jullie aankomst in Omdurman, werd uw familie gevisieerd door de Soedanese veiligheidsdiensten. Uw vader werd een eerste keer opgepakt waarbij hij ondervraagd werd over zijn vermeende banden met het rebellenleger in Zuid-Kordofan, nadien een tweede keer samen met uw moeder, en nadien nog een derde keer, waarbij ook u opgepakt

en ondervraagd werd. U werd ondervraagd over de vermeende banden van u en uw ouders met het rebellenleger in Zuid-Kordofan, en werd verplicht zich aan te sluiten bij het Soedaneese overheidsleger, om te gaan strijden in Zuid-Kordofan. U wou dit niet en dook, nadat u vrijgelaten werd, onder ten einde een gedwongen rekrutering in het overheidsleger te vermijden. U verbleef nadien nog een tweetal jaren te Omdurman en Khartoem terwijl u ondergedoken leefde, en werkte ongeveer een jaar lang als schoenenpoetser. In het jaar 2017, rond de eerste of tweede maand, besloot u Soedan te verlaten. U reisde naar Libië, waar u het slachtoffer werd van ontvoering en mishandeling door mensensmokkelaars. Uiteindelijk verliet u Libië eind 2017 per boot, en ging u naar Italië. Na uw aankomst in Italië, reisde u verder naar België waar u aankwam in september 2018. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstantie op 13/09/2018.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald bleek dat u op het moment waarop u uw verzoek om internationale bescherming indiende, minderjarig te zijn, en werd er u een voogd toegewezen, ten einde u als niet-begeleide minderjarige te begeleiden bij het doorlopen van de asielprocedure.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er op heden geen concrete aanwijzingen meer aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt – u werd immers meerderjarig op 01/01/2019.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen

Vooreerst dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw ondervraging door de Soedaneese veiligheidsdiensten, en beweerde gedwongen rekrutering in het Soedanees leger, absoluut niet geloofwaardig bevonden kunnen worden, en aan deze dan ook geen enkel geloof wordt gehecht.

U bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd hoe het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken is verlopen, verklaarde u dat **het interview zelf goed was, maar u 'een zaak' vergat te zeggen** (notities persoonlijk onderhoud, p. 3). Gevraagd wat dat was, antwoordde u vaagweg dat 'het ging om rekrutering door de overheid, u dat vergat te vermelden, maar u het dan later aan uw advocaat zei'. Gevraagd naar uitleg, verklaarde u voorts dat u ondervraagd werd door de veiligheidsdiensten – nadat uw vader reeds tweemaal door hen was ondervraagd en uw moeder reeds éénmaal. **Gevraagd wanneer dit gebeurde, verklaarde u te denken dat het rond 2017 was, 'ergens in 2016 of 2017'.** Opvallend genoeg, **wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd wanneer u meegenomen werd voor ondervraging, verklaarde u plots dat dit in het jaar 2015 gebeurde, en meer precies in het begin van het jaar 2015** (notities persoonlijk onderhoud, p. 9 en 10). Ter bevestiging gevraagd of u dan 2 jaar voor uw vertrek uit Soedan [in 2017], ondervraagd werd, antwoordde u bevestigend. U bevestigde voorts dat u, na uw beweerde ondervraging in 2015, op geen enkel moment meer opgepakt werd. De vaststelling dat u 3 verschillende jaartallen noemde als het jaar waarin u beweerdelijk ondervraagd werd door de Soedaneese veiligheidsdiensten [de enige keer dat u ooit werd opgepakt in Soedan], doet reeds fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

U verklaarde verder dat u door de veiligheidsdiensten ondervraagd zou zijn over uw ouders, en hun mogelijke betrokkenheid bij het rebellenleger in Zuid-Kordofan, en u voorts gedwongen gerekruteerd zou zijn bij het Soedanees leger (notities persoonlijk onderhoud, p. 6 en 10). Ook zou u gevraagd zijn of u deel uitmaakte van de rebellenbeweging die in Zuid-Kordofan strijd levert met de Soedaneese

overheidskrachten (notities persoonlijk onderhoud, p. 5 en 6). **Gevraagd naar de naam van dit rebellenleger, antwoordde u – verbazend genoeg, gezien uw bewering hierover te zijn ondervraagd alsook uw verklaring dat uw beide ouders actief waren bij dit leger, voorafgaand aan jullie vertrek uit Zuid-Kordofan – het niet te weten.** Dit gegeven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

Verder verklaarde u dat ze u vrij lieten, en u er nadien in slaagde om hen gedurende 2 jaren – tot aan uw vertrek uit Soedan – te ontlopen (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). **Dat de Soedaneese veiligheidsdiensten u zouden dwingen het Soedanees leger te vervoegen, om u nadien zonder meer terug in vrijheid te stellen, en zo de mogelijkheid gevend om onder te duiken, is evenwel weinig aannemelijk.** Daarnaast dient vastgesteld dat u verklaarde voorts **als schoenenpoetsers te hebben gewerkt te Khartoem, en u daarbij regelmatig naar de legerkazerne ging, om de schoenen van de hele kazerne te poetsen** (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). U zou er tevens een militair hebben aangesproken, en gevraagd hebben waarom er toen zoveel mensen aanwezig waren in de kazerne, waarop deze militair u antwoordde dat die mensen naar Kordofan zouden gestuurd worden om er te strijden. U geconfronteerd met de toch wel bevreemdende vaststelling dat u enerzijds verklaart dat u gedwongen werd om het Soedanees leger te vervoegen en u daarom diende onder te duiken, en u anderzijds verklaart uit eigen beweging een willekeurige militair aan te spreken, en op regelmatige basis de schoenen ging poetsen van militairen in de legerkazerne, en u gesteld dat dat toch wel vreemd is voor iemand die beweerdelijk gedwongen rekrutering in het leger poogt te ontvluchten, verklaarde u – weinig overtuigend – dat u de kazerne niet binnen ging, maar de schoenen steeds naar een bepaalde plek werden gebracht, waar u zou wachten. **Deze verklaring weet echter niet te overtuigen. Immers, indien u werkelijk gedwongen gerekruteerd werd om het Soedanees leger te vervoegen, en u ter vermijding hiervan onderdook gedurende twee jaren, is het allesbehalve aannemelijk, noch geloofwaardig, dat u zich uit eigen beweging vaak naar de legerkazerne zou bewegen om er op te zoek te gaan naar werk.** Dit getuigt geenszins van doorleefde ervaringen en overtuigt hoegenaamd niet.

Voorts dient vastgesteld dat u zowat alle door u – op heden – beweerde problemen in Soedan, geheel onvermeld liet tijdens uw interview voor de DVZ, en uw verklaring hiervoor – dat u het ‘vergat’ te vermelden – allesbehalve ernstig te noemen is, en absoluut ongeloofwaardig wordt bevonden.

U geconfronteerd met de vaststelling **dat u voor de DVZ verklaarde geen enkel probleem te hebben gekend in Soedan, ondanks het feit dat u er meermaals naar uw problemen in Soedan werd gevraagd,** verklaarde u vaagweg en de u gestelde vraag ontwijkend, dat u er vertelde over de Nuba-bergen, dat u er school liep en moest vluchten (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). U nadien de door u afgelegde verklaringen voor de DVZ letterlijk voorgelezen – namelijk dat u “Nee” antwoordde wanneer u werd gevraagd of u problemen kende in Khartoem, dat u “Er zijn daar geen problemen” antwoordde wanneer u werd gevraagd of u een bepaalde vrees koestert bij terugkeer naar Khartoem, dat u “Er is geen scholing. Ook geen geld om naar school te gaan” antwoordde wanneer u gevraagd werd waarom u Soedan in de eerste plaats heeft verlaten, dat u “Mijn vader is een oude man en werkt niet” antwoordde wanneer u gevraagd werd of er nog andere redenen zijn waarom u Soedan verliet, dat u “Ik weet het niet” antwoordde wanneer u gevraagd werd wat er zou gebeuren indien u naar Soedan terugkeert, dat u zich afvroeg “Problemen in Soedan?” wanneer u gevraagd werd of u nog andere problemen kende in Soedan, en dat u dan uiteindelijk, wanneer u nog maar eens werd gevraagd waarom u op een gegeven moment besloot te vertrekken uit Soedan, enkel vermeldde dat mensen afkomstig uit het Nuba-gebergte, gediscrimineerd worden en geen job kunnen vinden (zie ‘Vragenlijst CGVS’ in administratief dossier, punt 4 en 5) – en gevraagd waarom u op geen enkel moment de door u beweerde gedwongen rekrutering in het Soedanees leger vermeldde, verklaarde u ontwijkend en herhalend dat u problemen kende in de Nuba-bergen, in Khartoem en ook in Libië. U opnieuw gevraagd waarom u er zei geen problemen te kennen in Khartoem, verklaarde u – geenszins overtuigend – dat er u vele vragen gesteld werden, en u het ‘gewoon’ vergeten bent. U erop gewezen dat ze u meermaals de vraag naar uw problemen in Soedan stelden, en u erop gewezen dat het dan toch niet geloofwaardig is dat u zoiets ‘gewoon vergeten’ zou zijn, antwoordde u – volledig onjuist, gezien bovenstaande vermelde vraagstelling voor de DVZ, dat ze het u maar 1 keer vroegen (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). U erop gewezen dat ze u deze vraag wel degelijk meermaals, in verschillende vormen, stelden, opperde u plots dat hetgeen genoteerd werd, verkeerd is. U erop gewezen dat deze verklaringen u nadien voorgelezen werden in het Arabisch, waarna u deze ondertekende, en gevraagd waarom u dan zoiets zou doen, als niets ervan correct is, antwoordde u vaagweg en opnieuw ontwijkend dat u er niet alles kon vertellen.

Het dient evenwel opgemerkt dat, wanneer u werd gevraagd of het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was, u stelde dat het interview zelf goed was, maar u 'een zaak' vergat te zeggen. Dat u dan, nadat u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststelling, plots beweert dat alles foutief genoteerd werd, is gewoonweg niet ernstig. Voorts kan vastgesteld worden dat u voor de DVZ wel uitgebreide verklaringen wist af te leggen over uw wedervaren in Libië (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 8) – uw problemen aldaar was u kennelijk niet vergeten.

Verder dient opgemerkt dat er niet enkel fundamentele verschillen op te merken zijn tussen uw verklaringen afgelegd voor de DVZ enerzijds en voor het CGVS anderzijds, betreffende uw beweemde vrees voor vervolging in Soedan, maar tevens betreffende meerdere essentiële aspecten van uw beweemde levensloop en reële leefsituatie in Soedan. Zo verklaarde u voor de DVZ eerst dat u nooit werkte in Soedan, en dan weer dat u in Soedan zelf werkte om geld te verdienen voor uw reis, en u daartoe in de landbouw werkte na uw verhuis naar Omdurman (zie 'Verklaring DVZ', p. 11 punt 31). Voor het CGVS verklaarde u dan weer enkel en alleen als schoenenpoetser te hebben gewerkt in Soedan en er verder geen ander werk te hebben gedaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 11 en 12). U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de DVZ verklaarde in de landbouw te hebben gewerkt in Soedan – om zo geld te sparen voor uw reis - antwoordde u simpelweg ontkennend, en stelde u enkel in Libië in de landbouw gewerkt te hebben (notities persoonlijk onderhoud, p. 29). Gevraagd hoelang u school gelopen heeft, verklaarde u te denken ongeveer gedurende twee jaren school te hebben gelopen (notities persoonlijk onderhoud, p. 27). Gevraagd wat de hoogste graad van onderwijs is die u afmaakte, antwoordde u dat dat het eerste en tweede jaar te Omdurman was. U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de DVZ verklaarde school te hebben gelopen tot de 6e graad, antwoordde u – **opnieuw zonder meer de door u voor de DVZ afgelegde verklaringen, simpelweg ontkennend** – dat u er zei tot het tweede leerjaar school te hebben gelopen (notities persoonlijk onderhoud, p. 28). Gevraagd naar het beroep van uw moeder, verklaarde u dat ze niet werkt (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Gevraagd of ze vroeger wel werkte, verklaarde u dat ze wel werkte toen jullie nog in het Nuba-gebergte woonden, gezien ze bij het [rebellens]leger zat. Gevraagd of uw moeder, afgezien daarvan, ooit enig ander beroep heeft gehad of werk heeft gedaan, waarmee ze een inkomen kreeg, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de DVZ verklaarde dat uw moeder poetsvrouw is in Omdurman, antwoordde u niet te weten wat u er zei (notities persoonlijk onderhoud, p. 24) – hetgeen, afgaand op bovenstaande vaststellingen, reeds duidelijk was. U er opnieuw op gewezen dat u voor de DVZ verklaarde dat uw moeder werkt als poetsvrouw, antwoordde u eerst herhalend het niet te weten, om meteen daarna te bevestigen dat het eigenlijk toch klopt, en u dat inderdaad zei. Gevraagd waarom u dan net voorheen ontkende dat uw moeder ooit enig werk uitvoerde om een inkomen te vergaren, verklaarde u dan weer – de tegenstrijdigheden tussen de door u afgelegde verklaringen enkel vergrotend – dat uw moeder ook als verkoopster op de markt heeft gewerkt. **Het dient vastgesteld dat uw verklaringen werkelijk alle kanten opgaan, en u uw verklaringen bijstelt naargelang de vragen die u gesteld worden, en de zaken waarmee u geconfronteerd wordt. Dit overtuigt allerminst, en bevestigt enkel de indruk dat u zomaar gelijk wat verklaart, ten einde de Belgische asielinstanties geen zicht te bieden op uw reële leefsituatie in Soedan.**

Verder dient vastgesteld dat u het geenszins aannemelijk heeft weten maken dat u werkelijk geboren zou zijn in de provincie Zuid-Kordofan, en daar gewoond te hebben tot uw vertrek naar Omdurman, samen met uw ouders. Omwille van onderstaande redenen, kan hieraan geen enkel geloof gehecht worden

Vooreerst dient, nog maar eens, opgemerkt dat uw verklaringen voor de DVZ en deze voor het CGVS, betreffende uw geboorteplaats, tegenstrijdig zijn. Zo verklaarde u voor de DVZ geboren te zijn te Um Dorain in het Nubagebergte te Zuid-Kordofan (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 5), hoewel u voor het CGVS dan weer verklaarde geboren te zijn in een dorp dat 'Ansar Diba' zou heten, eveneens in de provincie Zuid-Kordofan (notities persoonlijk onderhoud, p. 14-15). U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de DVZ verklaarde geboren te zijn in Um Dorain, antwoordde u opnieuw simpelweg ontkennend, en stelde u er gezegd te hebben dat u werd geboren in Ansar Diba, en ze eerst verkeerdelijk Khartoem noteerden (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). U erop gewezen dat op DVZ inderdaad eerst foutief Khartoem genoteerd werd, maar dat gecorrigeerd naar Um Dorain, en u gevraagd waar dat dan vandaan komt als u dat niet zei, antwoordde u – de vraag simpelweg ontwijkend – dat u er zei in Zuid-Kordofan te zijn geboren, en ze Khartoem noteerden. **Opnieuw dient opgemerkt dat u geen enkele zinnige verklaring weet te geven voor deze vastgestelde tegenstrijdigheid.**

Gevraagd waar in Zuid-Kordofan Ansar Diba ergens gelegen is, antwoordde u allesbehalve verhelderend, 'in ZuidKordofan' (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Opnieuw **gevraagd waar in Zuid-Kordofan Ansar Diba ergens gelegen is**, gezien Zuid-Kordofan nogal groot is, **antwoordde u dat het nabij Um Dorain gelegen is**. Gevraagd welke **andere plekken in de omgeving van Um Dorain** u kent, antwoordde u 'El Kodi', en voegde u eraan toe dat er nog andere kleine plaatsen zijn. Gevraagd welke, en gevraagd voorbeelden van die plaatsen te geven, antwoordde u geenszins verhelderend, **dat uw eigen geboortedorp Ansar Diba daar gelegen is**. Gevraagd of u andere steden in Zuid-Kordofan in het algemeen kent, antwoordde u – dezelfde plaatsnamen steeds herhalend – 'Um Dorain' en 'El Kodi'. **Gevraagd wat de hoofdstad is van de provincie [wilayat] ZuidKordofan is, antwoordde u het niet te weten**. Op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, **gevraagd hoever Ansar Diba van Um Dorain gelegen is**, antwoordde u opmerkelijk genoeg, gezien bovenstaande verklaringen betreffende de ligging van uw beweerd geboortedorp – **dat het ver weg is, op 2 uur rijafstand met een wagen**. U erop gewezen dat u eerder verklaarde dat uw dorp dichtbij Um Dorain gelegen is, verklaarde u dat het in de buurt is, en 2 uren niet ver is (notities persoonlijk onderhoud, p. 19)- hoewel u, vreemd genoeg, net ervoor zelf aangaf dat het ver weg is. **Gevraagd of u dan geen andere dorpen kunt noemen, die wel dicht bij Ansar Diba gelegen zijn, antwoordde u geen andere plaatsen te kennen**. Ten einde toch enig idee te kunnen verkrijgen waar uw beweerd geboortedorp – Ansar Diba – ergens gelegen zou zijn in de provincie Zuid-Kordofan [gezien dit dorp op geen enkele beschikbare landkaart van de provincie Zuid-Kordofan te bespeuren valt – zie kaarten Zuid-Kordofan toegevoegd aan het administratief dossier], **gevraagd of u, op gelijk welke manier, kunt pogen uit te leggen waar uw dorp Ansar Diba ergens in Zuid Kordofan is gelegen**, antwoordde u – op het absurde af, gezien uw eerdere verklaringen omtrent de ligging van uw beweerd geboortedorp - **dat het vlakbij de grootste stad van Zuid-Kordofan gelegen is, namelijk de hoofdstad, waarvan u niet op de naam kan komen**.

Uw verklaringen omtrent de ligging van uw beweerd geboortedorp in Zuid-Kordofan, zijn dan ook volstrekt tegenstrijdig, en gaan opnieuw alle richtingen uit. Dat u eerst verklaarde dat Ansar Diba nabij de stad Um Dorain gelegen is, en u voor het overige enkel 'El Kodi' weet te noemen als een plaatsnaam in de buurt, verklaarde geen enkele andere stad in Zuid-Kordofan te kennen, en niet te weten wat de hoofdstad is van de provincie is, om dan op een later moment te beweren dat Ansar Diba ver weg is van de stad Um Dorain, en eigenlijk vlak naast de hoofdstad van Zuid-Kordofan gelegen is, waarvan u de naam niet kent, is simpelweg niet ernstig, en doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd herkomst uit Zuid-Kordofan.

Voorts werden er u tal van dorpen bij naam genoemd in de omgeving van zowel Um Dorain als van Kadugli [de hoofdstad van de provincie Zuid-Kordofan] – Sama, Hamra, Buram, Miri JuwaHagar Inba, Sabori, Marwda, Kerabara – en herkende u van deze geen enkele (notities persoonlijk onderhoud, p. 29, 30 en 31); u herkende wel de naam van de hoofdstad Kadugli wanneer deze u genoemd werd, en beweerde tevens 'Karkaia' te herkennen als plaatsnaam vlakbij Ansar Diba, maar wanneer u het dorp Kerbara genoemd werd, een dorp dat net ten noorden van Karkaia gelegen is, herkende u deze plaatsnaam geenszins (notities persoonlijk onderhoud, p. 31). U beweerde voorts ook de plaatsnaam Talodi te herkennen, en verklaarde dat Talodi een stad is die naast Umm Dorain gelegen is – hetgeen geenszins correct is (zie landkaarten Zuid-Kordofan toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd of Ansar Diba ten noorden, zuiden, westen of oosten van de stad Kadugli gelegen is – gezien u zelf aangaf dat uw geboortedorp vlakbij deze stad is gelegen – antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of, wanneer men zich te Ansar Diba bevindt, de stad Kadugli dan gelegen is in de richting waar de zon opgaat, dan wel waar de zon ondergaat, antwoordde u allesbehalve verhelderend dat Ansar Diba 'voor' Kadugli gelegen is. Gevraagd komende van waar, AnsarDiba voor Kadugli gelegen is, antwoordde u – nog niet de minste poging ondernemend om de ligging van uw beweerd geboortedorp enigszins te verduidelijken – 'dat er na Kadugli een stad komt waar u de naam niet van kent, en je dan naar Ansar Diba gaat'. **Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er enkel geconcludeerd worden dat u er klaarblijkelijk zelf geen enkel idee van lijkt te hebben waar het dorp, alwaar u beweert geboren en getogen te zijn, ergens gelegen zou zijn in de provincie Zuid-Kordofan.**

Ook uw verklaringen betreffende de periode in dewelke u samen met uw familie Zuid-Kordofan zou hebben verlaten, om naar Omdurman te verhuizen, zijn geenszins overtuigend, en doen enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u samen met uw ouders Zuid-Kordofan ontvluchtte omwille van de oorlog die er woedde.

Zo verklaarde u, gevraagd wanneer u met uw familie uit Zuid-Kordofan vertrok, dat dit eind 2011, of 2012, was (notities persoonlijk onderhoud, p. 17-18). U op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wanneer jullie naar Omdurman verhuisden, verklaarde u dan weer – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring, en plots heel wat preciezer – dat dit rond november 2012 was. Gevraagd met wie u allemaal samenwoonde in Ansar Diba, verklaarde u dat u er samenwoonde met uw vader en moeder, alsook met een oom en tante (notities persoonlijk onderhoud, p. 16-17). Gevraagd of u er nog met andere mensen samenwoonde, antwoordde u ontkennend (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Gevraagd of u dan geen broers of zussen heeft, antwoordde u dat u wel degelijk **een zus heeft**. **Gevraagd of zij dan niet bij jullie woonde, te Ansar Diba, antwoordde u ontkennend, en voegde u er aan toe dat zij geboren werd te Omdurman.** U verklaarde verder dat ze op heden 10 of 11 jaar oud is, en preciseerde dat ze 10 was wanneer u het interview voor de DVZ aflegde [18/12/2018]. Gevraagd of u en uw familie dan al vroeger uit Zuid-Kordofan vertrokken dan in 2012, antwoordde u eerst bevestigend. Gevraagd wanneer u er dan vertrok met uw ouders, vraagt u zich af of bedoeld wordt wanneer u uit de Nuba-bergen vertrok. U de vraag bevestigd, verklaarde u dat u de vorige keer '2011' of '2012' zei. U erop gewezen dat u verklaarde dat uw zus op heden 11 jaar oud is én dat zij geboren werd in Omdurman, na jullie vertrek uit Zuid-Kordofan, en u en uw ouders dan toch al op zijn minst in 2009 in Omdurman woonden, verklaarde u enkel herhalend dat uw zus op heden 10 of 11 jaar oud is. U erop gewezen dat dat impliceert dat u en uw ouders Zuid-Kordofan verlieten in 2009 of 2010 [vóór de oorlog er begon, in 2011], verklaarde u plots – uw vorige verklaringen simpelweg volledig bijstellend nadat u inzag dat hetgeen u vertelt, volstrekt incoherent is – dat u zich 'vergiste' en uw zus toch in Zuid-Kordofan werd geboren. Gevraagd of ze dan wél bij jullie woonde [te Ansar Diba], antwoordde u – volledig tegenstrijdig aan wat u net ervoor allemaal verklaarde – bevestigend, en voegde u eraan toe dat ze nog jong was, en u school liep. U erop gewezen dat u net ervoor het volstrekt tegenovergestelde beweerde, namelijk dat uw zus niet bij jullie woonde in Zuid-Kordofan en in Omdurman geboren werd, antwoordde u dat u 'zich vergiste', en 'je dingen kan vergeten'. **Deze verklaringen overtuigen allesbehalve, maar bevestigen veeleer het manifest leugenachtige karakter van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.** Verder weet u evenmin op enige wijze te duiden waarover het conflict in Zuid-Kordofan eigenlijk gaat, of hoe dat is ontstaan – verklaarde er geen idee van te hebben (notities persoonlijk onderhoud, p. 33). Gevraagd of uw ouders – van wie u beweerde dat zij beiden actief waren in het rebellenleger – u dan nooit hebben verteld waarvoor zij stredden, antwoordde u dat ze u niets vertelden. Gevraagd of u dat dan zelf niet eens heeft pogen uit te vissen wat er aan de hand is in Zuid-Kordofan, gezien het uw eigen leven bepaalde – u verklaarde immers samen met uw familie Zuid-Kordofan te hebben moeten ontvluchten omwille van de oorlog, door de autoriteiten ondervraagd te zijn over eventuele banden met de rebellenbeweging, en gedwongen te zijn geworden zich bij het Soedanees leger aan te sluiten om te gaan vechten in Zuid-Kordofan – antwoordde u ontkennend. Evenmin kunt u duiden waaruit de activiteiten van uw ouders voor de rebellen eigenlijk bestonden. Gevraagd wat uw ouders precies deden voor de rebellen, antwoordde u – geenszins verhelderend – dat ze bij het leger zaten (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Gevraagd wat ze dan precies deden voor het leger, wist u enkel vaagweg te stellen dat 'ze deelnamen wanneer er gevechten waren'. Gevraagd of uw ouders iemand kenden in Omdurman, wanneer ze er samen met u naar verhuisden in 2012, antwoordde u ontkennend en stelde u dat ze er niemand kenden (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). Gevraagd waarom uw ouders destijds eigenlijk Zuid-Kordofan verlieten, en naar Omdurman gingen, verklaarde u – geenszins een antwoord biedend – dat u er geboren werd en naar school ging, er aanslagen gepleegd werden en ontploffingen waren, en jullie er later vertrokken (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U erop gewezen dat, volgens uw verklaringen, uw ouders strijders waren in het rebellenleger, en het dan toch geen evidente keuze betreft om te verhuizen naar de hoofdstad van de vijand, verklaarde u dat er veel mensen vluchtten. Gevraagd of het rebellenleger waar uw ouders beweerdelijk voor gestreden hebben, op heden nog actief is in Zuid-Kordofan, verklaarde u er geen idee van te hebben (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Gevraagd of u dat niet opvolgt, gaf u aan van niet. **Er kan enkel vastgesteld worden dat u er geen enkel idee van heeft waarover het conflict te Zuid-Kordofan gaat, u evenmin enige interesse vertoont dit te willen opvolgen, u er geen enkel idee van heeft wat uw ouders deden in het kader van het rebellenleger, waarvan u de naam niet kende, en u evenmin weet te duiden waarom uw ouders plots het rebellenleger verlieten, en in de hoofdstad gingen wonen van de autoriteiten die ze bestreden. Een dermate desinteresse in de hoofdoorzaak van uw beweerde problemen in Soedan, overtuigt niet.**

Gegeven, het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er niet het minste geloof worden gehecht aan uw bewering geboren en getogen te zijn in de provincie Zuid-Kordofan, te Soedan, en van daar afkomstig te zijn, evenmin aan uw bewering dat uw ouders actief zouden zijn

geweest binnen het rebellenleger dat in Zuid-Kordofan strijd levert met het Soedanees regeringsleger.

U gevraagd of u, naast het feit dat u opgepakt en ondervraagd werd, waarna men u het leger in wou steken, enige andere problemen heeft gekend in Khartoem of Omdurman, antwoordde u ontkennend en stelde u er verder geen problemen te hebben ondervonden (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Voor de DVZ verklaarde u evenwel dat personen die etnisch Nuba zijn, gediscrimineerd worden in Soedan, en er geen kans maken op het vinden van werk (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5). U hieraan herinnerd, en gevraagd om hierover te vertellen, verklaarde u – uiterst vaag en geenszins verhelderend – dat er moslims en christenen zijn, blanken en zwarten, en 'het op basis daarvan is' (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Ter verduidelijking gevraagd op welke manier u ooit discriminatie heeft ondervonden in Omdurman of Khartoem, antwoordde u – wederom uiterst vaag – dat moslims en christenen gediscrimineerd worden in Khartoem of Omdurman, en 'ze' tegen 'jullie' zeiden: "Van waar in Soedan ben je", waarop u zei: "Soedan is niet enkel voor jullie". Gevraagd wie dat aan jullie zei, antwoordde u dat u Arabische vrienden had met een lichtere huidskleur, die u tijdens discussies zouden zeggen dat u geen Soedanees bent. U gevraagd of dat dan wel uw vrienden waren, antwoordde u bevestigend dat dit uw vrienden waren. Voorts stelde u dat u tijdens uw beweerdde ondervraging door de Soedanese autoriteiten, gevraagd werd of u moslim, dan wel christen bent, hetgeen u eveneens een discriminerende vraag vindt. Gevraagd of u nog andere vormen van discriminatie meemaakte, antwoordde u ontkennend. **Het dient vastgesteld dat op grond van bovenstaande verklaringen, geenszins blijkt dat u dermate discriminatie moest ondergaan in Soedan, dat dit uw leven fundamenteel zou bemoeilijken. Het enige voorbeeld dat u weet aan te reiken, is dat vrienden van u, u eens gezegd zouden hebben dat Soedan uw land niet is, waarop u geantwoord zou hebben dat Soedan niet enkel van hen is. Voorts zou u tijdens de ondervanging door de Soedanese autoriteiten – waaraan in deze geen enkel geloof wordt gehecht (cf. supra) – gevraagd zijn of u een moslim of een christen bent, en maakte u verder geen discriminatie mee in Soedan omwille van uw etnie.** Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit al het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt in Soedan dermate gevisieerd en systematisch gediscrimineerd te worden, dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming.

Wat betreft de algemene situatie in Soedan, dient het hiernavolgende opgemerkt:

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere

steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Wat betreft de door uw advocate gemakte opmerking, aan het einde van het persoonlijk onderhoud, dienen volgende vaststellingen gedaan. Uw advocate verklaarde dat uit rapporten, van het CGVS zelf, zou moeten blijken dat er systematisch discriminatie is tegen personen die terugkeren naar Khartoem, uit deze regio [Zuid-Kordofan], en dat mensen die asiel vroegen in het buitenland een verhoogd risico lopen (notities persoonlijk onderhoud, p. 39). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie vanwege het CGVS (zie COI Focus Soedan 'Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas ', alsook COI Focus Soedan 'Risico bij terugkeer'), blijkt dat, hoewel personen afkomstig uit de 'Two Areas' (Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl) nauwellettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie is van mening dat niet elke terugkeerder in de luchthaven van Khartoem problemen heeft, en ziet eerder risico's voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit. Hoedanook dient vastgesteld, zoals hierboven uitvoerig gemotiveerd, dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen zelf geboren en getogen te zijn in Zuid-Kordofan, en uit deze regio afkomstig te zijn. Evenmin kon er enig geloof gehecht worden aan uw bewering voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan enige problemen te hebben gekend met de Soedanese autoriteiten, noch aan uw bewering dat uw ouders actief zouden zijn geweest in een rebellenbeweging, en hiervan worden verdacht door de Soedanese autoriteiten. De Deense en Britse asiel- en migratiediensten stellen, op basis van hun onderzoeksmissie van februari 2016, dat een asielaanvraag of een lang verblijf in het buitenland (tenzij uit Israël) bij terugkeer naar Khartoem geen rechtstreekse aanleiding geven tot problemen voor iemand afkomstig uit de conflictgebieden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw beweerde identiteit, nationaliteit, en herkomst, noch ter ondersteuning van het door u aangevoerde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel van verzoeker bestaat uit de aangevoerde

- “- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”.

Vooreerst wijst verzoeker op zijn kwetsbaar profiel en minderjarigheid. Hij verduidelijkt dat hij op het ogenblik van zijn verzoek om internationale bescherming nog minderjarig was en beklemtoont tijdens zijn reis naar Europa veel te hebben meegemaakt, met name dat hij in Libië het slachtoffer werd van ernstige mishandelingen door mensensmokkelaars. Verzoeker oppert dat het dan ook enige tijd duurde eer hij echt vertrouwen kreeg in zijn voogd en overtuigd kon worden dat hij de Belgische instanties diende te vertrouwen, wat ook de reden was waarom hij bij het begin van zijn gehoor bij het CGVS aangaf dat hij nog zaken wenste toe te voegen aan zijn relaas. Verzoeker voert aan dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met bovenstaande omstandigheden, niettemin dit door verzoekers raadsman op het einde van het persoonlijk onderhoud werd toegelicht.

Verzoeker stelt wel degelijk afkomstig te zijn uit Zuid-Kordofan en etnisch Nuba te zijn. Hij geeft aan niet op de hoogte te zijn van de omgeving rond zijn geboortestreek, gezien hij nog erg jong was toen hij daar woonde. Hij herneemt dat hij werd mishandeld gedurende zijn reis naar Europa, wat, samen met zijn minderjarigheid, een zeker kwetsbaar profiel aantoont waarmee absoluut rekening moest worden gehouden.

Verzoeker verwijst naar artikel 20, lid 3 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn en stelt dat hij valt onder de (niet-exhaustieve) lijst van categorieën van kwetsbare personen. Verzoeker haalt artikel 4, lid 1 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn aan die voorziet in de gedeelde bewijslast bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming. Waar verzoeker een getraumatiseerde asielzoeker is en niet in staat is om zich steeds zeer duidelijk uit te drukken en alles chronologisch en helder uiteen te zetten, dient de commissarisgeneraal, aldus het verzoekschrift, dit in rekening te brengen bij de beoordeling van de aanvraag en zijn onderzoeksplicht.

Verzoeker verwijst verder naar het arrest EHRM, R.J. t. Frankrijk, dd. 19 september 2013, naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin wordt gewezen op het kwetsbare profiel van de verzoeker om internationale bescherming, naar de studie van UNHCR “*Beyond Proof – Credibility Assessments in EU Asylum Systems*” die stelt dat zowel de individuele als contextuele omstandigheden in overweging genomen dienen te worden bij het onderzoek van elk verzoek om internationale bescherming, en naar een omstandig advies van UNHCR uit 2012 in het kader van een Belgische asielprocedure dat specifiek de inoverwegingname van de bijzondere noden beoogt bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verzoeker betoogt dat de *protection officer* noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch bij de beoordeling van het dossier rekening heeft gehouden met verzoekers individueel profiel.

Verzoeker stelt dat hij ongeschoold is, een zeer laag IQ heeft en zwaar getraumatiseerd is. Hij bevestigt dat *"dit een eerste maal werd aangegeven bij het interview van het commissariaat-generaal"*, maar dat nergens uit de weerslag van het gehoor blijkt dat de *protection officer* enige aangepaste vraagtechniek heeft gebruikt.

Inzake de subsidiaire bescherming in Zuid-Kordofan wijst verzoeker op de COI Focus *"Soedan: Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas"* van 22 februari 2019, alsook op het feit dat verzoeker tijdens zijn gehoor stelde dat zijn gezin wegvluchtte nadat er aanslagen en ontploffingen waren en dat zijn verklaringen aldus in lijn met de aangehaalde objectieve informatie liggen.

Verzoeker stelt dat het CGVS zich focust *"op het feit dat verzoeker niet geloofwaardig zou overkomen wat betreft het feit dat zijn ouders betrokken waren in het rebellenleger"* en betoogt dat zelfs in dat geval nog steeds gekeken moet worden naar de veiligheid in de regio van herkomst. Hij stelt dat de situatie in zijn regio van herkomst uitermate precair is en verwijst naar bovenvermelde COI Focus. Daarnaast wijst hij onder verwijzing naar de COI Focus ook op de situatie van mensen afkomstig uit de Two Areas die in Khartoem leven en herneemt hij zijn verklaringen van tijdens zijn persoonlijk onderhoud waar hij stelde dat zijn etniciteit voor problemen zorgde, gaande van discriminatie tot het oppakken door het Soedanese leger.

Verder meent verzoeker dat het CGVS enkel citeert wat *"haar beslissing ondersteunt in de motivering nl. dat de Deens-Britse fact-finding-missie van mening is dat niet elke terugkeerder in de luchthaven van Khartoem problemen heeft, en dat deze eerder risico's ziet voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit. Het CGVS tracht hiermee de rest van de COI Focus onder de mat te schuiven"*. Verzoeker stelt dat duidelijk is dat hij *"behoort tot de bevolkingsgroep die systematisch discriminatie ondergaat, alsook tot de bevolkingsgroep die hierdoor in ernstige armoede verkeert"*, wat volgens hem ook blijkt uit de COI Focus *"Soedan: Risico bij terugkeer"* van 6 februari 2018. Hij wijst erop dat hierin duidelijk wordt *"gesteld dat er erg veel tegenstrijdige berichten zijn i.v.m. de behandeling van personen die terugkeren naar Soedan. Evenwel komt men tot de conclusie dat er wel degelijk arrestaties en ondervragingen volgen na de terugkeer, zeker wat betreft de zogenaamde 'risicoprofielen'."* Volgens verzoeker tracht het CGVS in zijn motivering opnieuw duidelijk de eigen bevindingen weg te steken door niet correct te verwijzen naar het feit dat er wel degelijk een verhoogd risico is op mensenrechtenschendingen bij een terugkeer voor mensen afkomstig uit Zuid-Kordofan.

2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken:

"3. COI Focus "Soedan: Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas", dd. 22/02/2019 ;

4. COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer", dd. 06/02/2018, p. 22- 29."

3. Beoordeling

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen en het uitvoerig citeren van rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. Artikel 1, § 1, 12° van de Vreemdelingenwet omschrijft de kwetsbare persoon als: "zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan".

De vaststelling dat verzoeker minderjarig was ten tijde van de voorgehouden feiten en bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming houdt niet in dat verzoeker aanzien kan worden als "kwetsbare persoon" in de zin van voormelde bepaling. De Raad stelt vast dat verzoeker – althans op het ogenblik van de aangehaalde vervolgingsfeiten en de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming – een niet-begeleide minderjarige was, dat de DVZ heeft geoordeeld dat hij bijzondere procedurele noden had en dat verzoeker bepaalde steunmaatregelen – verzoeker werd een voogd toegewezen – werden verleend om hieraan tegemoet te komen.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering waaruit blijkt dat hij, sinds hij op 1 januari 2019 meerderjarig werd, geen bijzondere procedurele noden heeft en dat er hem geen (verdere) specifieke steunmaatregelen moeten worden verleend. Nergens blijkt uit de stukken dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij verweerder minderjarig was of dat hij dat actueel nog zou zijn. Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Verzoeker voert geen concrete betwisting inzake de voorstaande motivering in de bestreden beslissing die terecht vaststelt dat:

- verzoeker drie verschillende jaartallen noemde (2015, 2016 en 2017) als het jaar waarin hij beweerdelijk werd ondervraagd door de Soedanese autoriteiten;
- verzoeker de naam van het rebellenleger, waarover hij zou ondervraagd zijn en waarvoor zijn beide ouders actief zouden zijn geweest in Zuid-Kordofan, niet wist;
- niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij werkelijk gedwongen gerekruteerd werd door het Soedanees leger en hierom twee jaar lang ondergedoken leefde, zich uit eigen beweging vaak naar de legerkazerne zou bewegen op zoek naar werk;
- verzoeker alle door hem op heden beweerde problemen in Soedan geheel onvermeld liet tijdens zijn interview bij de DVZ – hij verklaarde voor de DVZ zelfs geen enkel probleem te hebben gekend in Soedan – en zijn verklaring hiervoor dat hij het vergat te vermelden allesbehalve ernstig is;
- verzoeker fundamenteel verschillende verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS aangaande meerdere essentiële aspecten van zijn beweerde levensloop en reële leefsituatie in Soedan, met name aangaande zijn werk, zijn graad van scholing en het beroep van zijn moeder;
- verzoeker geenszins aannemelijk heeft weten maken dat hij werkelijk geboren zou zijn in de provincie Zuid-Kordofan, noch dat hij daar met zijn ouders gewoond zou hebben tot zijn vertrek naar Omdurman;
- verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn geboorteplaats: bij de DVZ sprak hij over Um Dorain, bij het CGVS over Ansar Diba;
- verzoeker geen idee lijkt te hebben waar het dorp alwaar hij geboren en getogen zou zijn, gelegen is in de provincie Zuid-Kordofan;
- verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande de geboorteplaats van zijn zus en bijgevolg aangaande het tijdstip waarop verzoeker en zijn familie vanuit Zuid-Kordofan naar Omdurman zouden zijn verhuisd;
- verzoeker geen enkel idee heeft waarover het conflict in Zuid-Kordofan gaat en evenmin enige interesse vertoont dit te willen opvolgen, hij niet weet wat zijn ouders deden bij het rebellenleger en evenmin kan aanduiden waarom zijn ouders het rebellenleger verlieten en in de hoofdstad gingen wonen van de autoriteiten die ze net bestreden;
- uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij in Soedan dermate gediscrimineerd werd dat hij hiervoor nood aan internationale bescherming zou hebben.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

3.6. Daar waar verzoeker verwijst naar zijn minderjarigheid ten tijde van de feiten en de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en naar de mishandelingen die hij op zijn reisweg ervaren heeft, kunnen deze de vastgestelde hiaten, flagrante tegenstrijdigheden en onwetendheden in verzoekers verklaringen aangaande essentiële punten van zijn asielrelaas en significante aspecten van zijn persoonlijke situatie, leefwereld en omgeving niet verschonen. De Raad ziet niet in hoe verzoekers jeugdige leeftijd hem zou verhinderen coherente verklaringen af te leggen over zijn eigen leven en de gebeurtenissen in zijn leefomgeving die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Soedan, laat staan dat verzoeker *alle* feiten die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit Soedan zou vergeten te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit laatste klemt te meer nu verzoeker ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken meermaals gevraagd werd naar zijn problemen in Soedan, doch deze niet vermeldde (zie vragenlijst CGVS, punten 3.4, 3.5, 3.7 en 3.8), en verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen aannemelijke verklaring had voor zijn nalatigheid deze te vermelden.

3.7. Waar verzoeker in het verzoekschrift oppert dat het enige tijd duurde eer hij echt vertrouwen kreeg in zijn voogd en overtuigd kon worden dat hij de Belgische instanties diende te vertrouwen, wat ook de reden was waarom hij bij het begin van zijn gehoor bij het CGVS aangaf dat hij nog zaken wenste toe te voegen aan zijn relaas, kan dit de gedane vaststellingen niet verklaren.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

3.8. Voorts wordt in het verzoekschrift aangeklaagd dat de *protection officer* noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch bij de beoordeling van het dossier rekening heeft gehouden met verzoekers individueel profiel, doch verzoeker blijft algemeen. De Raad kan slechts vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden heeft met verzoekers profiel en dat verzoekers verklaringen in het licht en ten aanzien van dit voorgehouden profiel, zijn voorgehouden herkomst en de beschikbare landeninformatie zijn onderzocht.

3.9. Waar verzoeker nog stelt dat hij ongeschoold is, een zeer laag IQ heeft en zwaar getraumatiseerd is, blijkt vooreerst uit verzoekers verklaringen dat hij wel degelijk tot de tweede, dan wel tot de zesde graad school heeft gelopen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27-28). Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat ongeschoold-zijn de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is eenduidige verklaringen af te leggen aangaande zijn leefwereld en ervaringen. Daarnaast legt verzoeker geen enkel begin van bewijs voor ter adstructie van zijn voorgehouden trauma, dan wel zijn laag IQ, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift of psychologisch attest. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Hoe dan ook blijkt uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen of vermeende laag IQ. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische gebeurtenissen of zijn beweerde laag IQ een impact hebben gehad op zijn verklaringen.

3.10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegend.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Inzake de subsidiaire bescherming in Zuid-Kordofan wijst verzoeker op de COI Focus “*Soedan: Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas*” van 22 februari 2019, alsook op het feit dat verzoeker tijdens zijn gehoor stelde dat zijn gezin wegvluchtte nadat er aanslagen en ontploffingen waren en dat zijn verklaringen aldus in lijn met de aangehaalde objectieve informatie liggen. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit Zuid-Kordofan en dat het loutere feit dat zijn (algemene en vage) verklaringen overeenstemmen met algemene informatie de waarachtigheid van zijn verklaringen niet kan aantonen, noch de bovenvermelde vaststellingen aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst kan wijzigen.

Waar verzoeker wijst op de situatie van mensen afkomstig uit de Two Areas die in Khartoem leven en zijn verklaringen herneemt van tijdens zijn persoonlijk onderhoud waar hij stelde dat zijn etniciteit voor problemen zorgde, gaande van discriminatie tot het oppakken door het Soedanese leger, wijst de Raad er andermaal op dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Zuid-Kordofan, noch dat hij enige problemen heeft ondervonden met de Soedanese autoriteiten. Verzoekers verwijzingen naar algemene rapporten aangaande personen afkomstig uit de Two Areas die in Khartoem leven, zijn aldus niet dienstig. De loutere verwijzing naar de geciteerde landeninformatie omtrent het terugsturen van afgewezen asielzoekers is dermate algemeen en weinig pertinent zodat ze niet dienstig wordt aangewend in hoofde van verzoeker. Waar verzoeker herneemt dat hij omwille van zijn etniciteit zou worden gediscrimineerd, gaat hij eraan voorbij dat hieromtrent in de bestreden beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd dat de door verzoeker voorgehouden ervaren discriminatie geen nood aan internationale bescherming kan rechtvaardigen.

Verzoeker voert geen concrete betwisting inzake de motivering in de bestreden beslissing inzake de analyse en beoordeling van de actuele situatie in Soedan. Er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Soedan een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS